

Прамова тав. Чарвякова на радыё-мітынгу „Чырвонай Зьмены“

Прывітаньне сялянам вёскі Леднікі ад старшыні ЦВК сьвята „Першай баразны“ павінна ўвайсьці ў быт вёскі

У нядзелю рэдакцыя газеты „Чырвонай Зьмены“ наладзіла радыё-мітынг прысьвечаны сьвяту „Першай баразны“ у вёсцы Леднікі, Койданаўскага раёну, Менскай акругі. З прывітальнай прамовай выступіў старшыня ўсесаюзнага і ўсебеларускага ЦВК А. Г. Чарвякоў. У сваёй прамове тав. Чарвякоў сказаў наступнае:

— Маё шчырае прывітаньне сялянам вёскі Леднікі, шэфам-чыгуначнікам і комсамольскай арганізацыі, якія наладзілі першае на Беларусі сьвята „Першай баразны“.

Таварышы!

Чаму сьвята арганізавана на вядзеньне?

Рэлігія служыць заможным, клясам каб замацаваць існуючы парадак, аставіўшы кожнага пры тым, пры чым ён нарадзіўся. Бог жа служыць толькі дымавой фіранкай. Мы скінулі ўладу панюў, каб пабудоваць новае жыцьцё. Але рэлігія застаецца і наводзіць туман на несьведомага чалавека. Наша задача ўцягнуць усіх працоўных у справу пабудовы новага жыцьця, але часта гэтаму перашкаджае рэлігія. Значыцца трэба яе разбурыць. Самы-ж лепшы спосаб разбурэньня старых забабонаў—гэта ёсьць замена іх новымі задачамі, сьведомасьцю, таварыскай солідарнасьцю. Няхай-жа сёнешні дзень будзе такім днём, калі мы адкідаем забабоны і, як сьведомыя людзі прыемем удзел у пабудаваньні новага жыцьця.

Таварышы! Самая важная задача савецкае ўлады рабочых і сялян у сучасны момант гэта разьвіцьцё прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, узяньцё вытворчасці. Рабочая кляса замест сьвята вялікадню праводзіць працу па падняцьцю вытворчасці, зьніжэньню сабе-

кошту, узяньцёю дысцыпліны працы. Рабочы свой абавязак выконвае.

Сялянству трэба, разам з рабочай клясай, пры дапамозе савецкае ўлады напружыць усе сілы для ўзяньцця ўраджайнасьці і разьвіцьця сельскай гаспадаркі. Жыць па-старому ў беднасьці, някультурнасьці—нельга.

Трэба пабывацьца новага жыцьця, але як?

На-дзедаўскі жыць на сваіх хутарочках, або палосках—значыць аставацца ў нэндзе. Стары парадак сельскай гаспадаркі, як мы ўсе добра помнім, прыводзіў да таго, што адзін багацее, а 100 галадае. Сяліне супроць такога парадку змагаўся і варочацца да яго яа хочьць.

Нам патрэбен такі парадак, каб уся маса бяднячых і сярэднячых гаспадаран паднімалася. Гэта магчыма толькі пры поўнай зьмене парадку выдзеньня сельскай гаспадаркі. Каб замест трохполлі было шматполье, каб было шматцае ўгайваньне, каб машына служыла нам службу, каб замест коняў і быкоў працаваў трактар.

Пры такім парадку будзе вышэйшы ўраджай і даход. Мы зможам пабудоваць клубы, тэатры, добрыя дарогі, карыстацца для нашых патрэб аўтамабілямі.

Але дробная гаспадарка машын набыць ня можа. Значыцца, калі аставіць цяперашні парадак, то багацеець будзе багацейшы, а бедны так і застаецца бядным. Вось адкуль вынікае патрэба ў арганізацыі калектыўнай гаспадаркі. Калектыўная гаспадарка—гэта ў першую чаргу аб'яднаньне сіл і сродкаў, каб агульнымі сіламі машынізіраваць сельскую гаспадарку дзеля падняцьця яе даходнасьці, а разам з гэтым дзеля палепшаньня становішча гаспадароў.

З поўным
тэкстам
дакумента можна
азнаёміцца ў
бібліятэцы